

Список використаних джерел

1. Ліпіхіна Т.Д. Удосконалення системи митного контролю. Аналіз і оцінка ризиків під час здійснення заходів митно-тарифного та нетарифного регулювання ЗЕД. *Маркетинг в Україні*. 2009. № 1. С. 64-67.
2. Богданов М.М. Організаційно-правові засади боротьби з контрабандою на сучасному етапі. *Митна справа*. 2011. № 1. С. 65-70.
3. Ткачик Ф.П., Гуцул І.А. Митний контроль у забезпеченні економічної безпеки України. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2019. Том 30 (69). № 5. С. 126-130.
4. Угрин В.В. Діджиталізація митного контролю в Україні. *Інфраструктура ринку*. 2020. № 47. URL: <http://www.market-infr.od.ua/uk/2020>.

Роман Мисливець

магістрант, ОНП «Публічні фінанси»

Науковий керівник:

Світлана Савчук, канд. екон. наук, доцент

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЯК ВАЖІЛЬ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Вагомою складовою економічної політики держави виступає її фінансова політика. Здійснюючи регулювання соціально-економічних процесів, держава, використовуючи інструменти фінансової політики, має змогу сприяти формуванню умов для розвитку ключових напрямів економіки, стимулювати інвестиційно-інноваційну діяльність та підприємницьку активність. Саме тому, за умов розвитку ринкових взаємовідносин в Україні пріоритетним завданням постає формування дієвої, виваженої фінансової політики, яка сприятиме розвитку НТП, посиленню інвестиційно-інноваційної активності, вирішенню вагомих соціально-економічних проблем, котрі нині назріли в Україні.

Фінансова політика будь-якої країни формується в залежності як від пріоритетних напрямів розвитку економіки, так і виходячи із загальнонаціональних інтересів, сприяє раціоналізації розподілу фінансових ресурсів між різними галузями економіки, концентрації фінансових ресурсів в найвагоміших сферах економічного розвитку [1, с. 94].

Оцінюючи стан формування й можливості реалізації фінансової політики України, необхідно зауважити, що вона є досить суперечливою, неоднозначною й недостатньо результативною. Це пов'язано як із об'єктивними, так й з суб'єктивними факторами впливу.

Також варто зазначити, що фінансова політика України на сучасному етапі є недостатньо чіткою у контексті зосередження на прискореному розвитку

пріоритетних галузей національної економіки, легалізації тіньового капіталу, зниженню зовнішньої заборгованості, формуванню сприятливих умов з метою залучення іноземного капіталу, розвитку фондового ринку, покращенню податкового клімату, підвищенню довіри до фінансових інститутів [1].

Однією із основних проблем реалізації фінансової політики в Україні залишається низька ефективність використання бюджетних коштів для досягнення найвищих показників соціально-економічного розвитку. Недосконалий бюджетний механізм негативним чином впливає на фінансову політику, а отже, стримує економічний розвиток держави загалом [2].

З метою вирішення існуючих проблеми фінансової політики України доцільним є здійснення низки заходів.

Зокрема, в бюджетній сфері необхідно:

1. Удосконалити структуру видатків з їхньою переорієнтацією на цілі економічного зростання, що передбачає:

- впровадження соціальних виплат адресного характеру;
- обмеження видатків на пряму підтримку окремих галузей.

2. Збільшити доходи з метою зміцнення і розвитку доходної бази бюджету за рахунок:

- проведення роботи з платниками податків, які мають заборгованість по податкових і неподаткових платежах;

- продовження роботи по легалізації заробітної плати, з метою збільшення фонду оплати праці;

- введення обов'язковим податку на землю та здійснення роботи по виявленню землекористувачів, які не мають правовстановлюючих документів на землю, спрощення правил оформлення прав власності на земельні ділянки або орендні відносини, порядку сплати рентних платежів [1, с. 95];

- посилення підтримки малого й середнього підприємництва, результатом якого стане додаткове надходження податкових платежів до бюджету.

З метою подальшого застосування програмно-цільового методу видатків бюджетів, необхідно передбачити:

- формування системи моніторингу та контролю ефективності використання бюджетних коштів;

- впровадження збалансованої системи показників ефективності управління соціально-економічною системою регіону;

- зміни щодо розподілу повноважень та обов'язків стосовно розпорядження бюджетними видатками в регіональних органах виконавчої влади;

- посилення контролю бюджетних видатків як на державному так і на місцевому рівнях [3, с. 57].

Для підвищення ефективності податкових взаємовідносин доцільним є:

1. Реформування інституту фінансової відповідальності за податкові правопорушення.

2. Упровадження інструментів Cooperative Compliance у податкове законодавство України й розвиток електронних сервісів [1, с. 96].

3. Впровадження інструментів Tax Transparency у податкові правовідносини, котрі набули широкого застосування у світовій практиці [1, с. 96].

4. Реформування практики оподаткування доходів фізичних осіб: введення родинного оподаткування доходів як альтернативи оподаткуванню індивідуальним доходам; введення прогресивних ставок податку; збільшення переліку податкових вирахувань (податкової знижки) й пільг; вдосконалення механізму оподаткування ФОП на загальній системі.

5. Надання пільг із податку на прибуток для пріоритетних наукомістких галузей вітчизняної економіки, котрі передбачають зростання віддачі із одночасним збільшенням ставок податку для галузей, які видобувають (використовують) природні ресурси [2].

6. Підвищення ставок ренти, акцизного податку.

7. “Осучаснення” зелених податків відповідно до європейських практик.

8. Гармонізація кримінальної та адміністративної відповідальності за податкові правопорушення із врахуванням європейського досвіду.

9. Реформування системи пільг й субсидування сільгоспвиробників.

10. Імплементация заходів анти-BEPS на основі застосування на практиці відповідної директиви ЄС [2].

У процесі врегулювання зовнішньої заборгованості перед міжнародними фінансовими установами необхідно дотримуватись наступних положень:

– стратегія управління зовнішнім державним боргом повинна орієнтуватись на структурне реформування економіки;

– необхідно, щоб управління мало довгостроковий, стратегічний характер, а не було одномоментне, короткострокове, орієнтоване на вирішення разових завдань;

– посилення уваги до управління кредитним рейтингом України;

– управління зовнішнім боргом і ймовірні подальші запозичення доцільно здійснювати з урахуванням не тільки потреб держави, але і її фінансової безпеки [3, с. 58].

Таким чином, для стимулювання залучення іноземних інвестицій в Україну доцільно здійснити наступні заходи:

– створення умов для вільної конкуренції – зменшення адміністративних бар’єрів та преференцій на шляху руху капіталів, в т. ч. у зовнішній торгівлі;

– покращення системи оподаткування іноземних інвестицій;

– усунення технічних бар’єрів у процесі відшкодування ПДВ й митного оформлення товарів;

– розвиток фондового ринку;

– невтручання з боку владних структур у процес прийняття рішень органами судової гілки влади, а отже, збереження судовою системою незалежності та незаангажованості [1, с. 97];

– впровадження дієвих заходів стосовно ліквідації корупції, зниження адміністративного тиску на бізнес й сприяння відділенню бізнесу від влади.

Отже, реалізація ефективної фінансової політики сприятиме зміцненню

стратегічних позицій нашої держави на міжнародній арені. Її дієвість, перш за все, залежить від швидких і якісних внутрішніх реформ й економічного розвитку. У цьому напрямі успішність її реалізації є пріоритетним завданням органів державної влади.

Список використаних джерел

1. Кириленко В. До питання про суть і функції фінансової політики держави. *Світ фінансів*. 2018. № 4. С. 94–99.
2. Малишко В. В. Фінансова політика держави на сучасному етапі URL: <http://global-national.in.ua/archive/3-2015/148.pdf> (дата звернення 31.08.2021).
3. Танклевська Н. С. Удосконалення державної фінансової політики. *Продуктивні сили України*. 2016. № 1. С. 56–61.

Ангелина Каратнюк-Гумовська

студентка

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник:

Оксана Тулай, д-р. екон. наук, професор

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ЦИФРОВИХ ФІНАНСІВ У КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Розвиток сучасних технологій сприяв активним дослідженням у сфері цифрових фінансів. У період пандемії COVID-19 проблеми трансформації фінансів у контексті діджиталізації як передумови досягнення сталого розвитку є досить актуальними та важливими. Адже суспільство змушене перейти на інший рівень спілкування та оцифрування операцій. Окрім цього, розвиток цифрових фінансів є початком розбудови цифрового ринку України та його подальшого об'єднання із єдиним цифровим ринком Європейського Союзу. Четверта промислова революція – це новий виклик для світу та нова ера, у якій оприлюднюються нові правила, викриваються нові проблеми й народжуються нові технології.

Сьогодні цифрові технології швидко увійшли в усі сфери життя, змінивши економічні та організаційні процеси, а також спосіб спілкування між постачальниками та споживачами товарів і послуг [1, с. 121]. Можна припустити, що четверта промислова революція матиме значний вплив на світову економіку. Це може збільшити ефективність виробництва приблизно на 6-8% на рік.

Актуальними залишаються екологічні проблеми, які потребують особливої уваги. Погіршення стану навколишнього природного середовища в